

РЕШЕНИЕ

№ 5326

гр. София, 07.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 02.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **3667** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на Г. Е. 2010 Е., ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място] - 1618, [улица], ет.1, ап.4, представлявано от управителя Н. С. Б.; Б. 2009 Е., ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място] - 1618, [улица], ет.1, ап.4, представлявано от управителя Н. С. Б.; С. Р. Е., ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място] - 1618, [улица], ет.1, ап.4, представлявано от управителя Н. С. Б.; Д. С. ЕАД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място] - 1618, [улица], ет.1, ап.4, представлявано от управителя Н. С. Б., всичките чрез АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО Д., Д. И ПАРТНЬОРИ, БУЛСТАТ[ЕИК], представлявано от О. Г. Д., адрес: [населено място], [улица], ет.4, ап.17, срещу решение № СП-3/06.03.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което, считано от 31.07.2015 г. се установява нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1188 kWh, въз основа на което е определена преференциалната цена 485.60 лв/MWh в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, по т.15 за електрически централи с фотоволтаични модули над 200 kWp.

Решението е прието на 06.03.2019 г. Жалбата е подадена до Административен съд София град, чрез административния орган, по пощата – пощенско клеймо от 20.03.2019 г., постъпила с вх. № Е-12-00-120/21.03.2019 г. на КЕВР, в срока по чл. 149,

ал.1 АПК.

Жалбоподателите са активно легитимирани да обжалват решението, с което се засягат техни интереси. Това е така, поради следните обстоятелства:

Жалбоподателят Г. Е. 2010 Е. е производител на електрическа енергия по смисъла на §1, т. 24 от Допълнителните разпоредби на Закон за енергетиката. Г. Е. Е. е собственик на фотоволтаична електрическа централа (ФТЕЦ Р.) с мощност 0,462 MW, находяща се в УПИ 1 - 212 054 в землището на [населено място], [община], област В. и „Кабелна линия 20 kV и К. 0.4/20 kV” находяща се в сервитут в ПИ № 212 059, ПИ №212 057, ПИ № 212 023, ПИ № 212 056 и УПИ I - 212 054 в землището на [населено място], [община], област В., въведени в експлоатация с Разрешение за ползване № ДК-07-Вд-19/12.06.2012 г., издадено от началника на Регионален отдел НАЦИОНАЛЕН СТРОИТЕЛЕН КОНТРОЛ - В., към която дата е действало Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР. Като собственик на ФТЕЦ Р. Г. Е. 2010 Е. е страна по договор за изкупуване на електрическата енергия № 301 от 03.07.2012 г., сключен с Ч. Е. Б. АД ЕИК[ЕИК] - краен снабдител с електрическа енергия, Лиценз № Л-135-11 от 29.11.2006 г.

Жалбоподателят Б. 2009 Е. е производител на електрическа енергия по смисъла на §1, т. 24 от Допълнителните разпоредби на Закон за енергетиката. Б. 2009 Е. е собственик на фотоволтаична електрическа централа (ФТЕЦ) Е. 4 с мощност 4011,28 KWp, с местонахождение: УПИ 1378 кв. 1 и УПИ П378 кв. 4 по плана на В. селище Е. в землището на [населено място], [община], област Я., въведена в експлоатация с Разрешение за ползване № ДК-07-Я-73/20.06.2012 г., издадено от Началник РО „Н.“ Я. при РДНСК - Югоизточен район, към която дата е действало Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР. Като собственик на ФТЕЦ Е. 4 Б. 2009 Е. е страна по договор за изкупуване на електрическата енергия № 702 от 25.07.2012 г., сключен с Е. Б. ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ АД ЕИК[ЕИК] - краен снабдител с електрическа енергия по смисъла на Закона за енергетиката.

Жалбоподателят С. Р. Е. е производител на електрическа енергия по смисъла на §1, т. 24 от Допълнителните разпоредби на Закон за енергетиката. С. Р. Е. е собственик на фотоволтаична електрическа централа (ФТЕЦ) Е. 5 с мощност 5000 KWp, БКИТП, БКЗРУ, КЛ 20kV, реконструкция на съществуваща ВЛ 20kV „М.“ и ретрофит на К. в П. 110/20 кУ „Е.“ и ажурна ограда с височина 2.20 м“, с местонахождение: УПИ VIII378 кв. 1, УПИ 1378, УПИ П378, УПИ III378 кв. 3, УПИ 1378 кв. 4 и УПИ П378 кв. 8, по плана на В. селище Е. в землището на [населено място], [община], област Я., въведена в експлоатация с Разрешение за ползване № ДК-07-Я-74/20.06.2012 г., издадено от Началник РО „Н.“ Я. при РДНСК - Югоизточен район, към която дата е действало Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР. Като собственик на ФТЕЦ Е. 5 С. Р. Е. е страна по договор за изкупуване на електрическата енергия № 701 от 25.07.2012 г., сключен с Е. Б. ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ АД ЕИК[ЕИК] - краен снабдител с електрическа енергия по смисъла на Закона за енергетиката.

Жалбоподателят Д. С. ЕАД е собственик на фотоволтаична електрическа централа (ФТЕЦ) Д. с мощност 2,52 MWp, 2 бр. БКТП 1x1250 kVA и Възлова станция в ПИ 801595, местност „Землище кв. Д.“, [населено място], [община], област П., въведена в експлоатация с Разрешение за ползване № ДК-07- Пд-35/20.02.2012 г., издадено от В. Началник РО „Н.“ П. при РДНСК - Ю. централен район, към която дата е действало Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР. Като собственик на ФТЕЦ Д. Д. С. ЕАД е страна по договор № 310/12.03.2012 г. за изкупуване на електрическата енергия,

сключен с Е. Б. ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ АД ЕИК[ЕИК] - краен снабдител с електрическа енергия по смисъла на Закона за енергетиката.

Обжалваното решение СП-3 от 06.03.2019 г. пряко и непосредствено засяга законните интереси на жалбоподателите. По смисъла на §. 1 т. 8 от ДР на Закона за енергията от възобновяеми източници, електрическата енергия, добивана от слънчевата енергия чрез фотоволтаични модули е енергия от възобновяеми източници. Съгласно чл. 31, ал. 1 от З., електрическата енергия от възобновяеми източници се изкупува съответно от крайните снабдители по определена от КЕВР преференциална цена, действаща към датата на въвеждане в експлоатация по смисъла на Закона за устройство на територията на енергийния обект за производство на електрическа енергия.

С измененията в разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1 от З., обществения доставчик, съответно крайните снабдители, са задължени да изкупуват по преференциална цена произведената електрическа енергия от възобновяеми източници до размера на нетното специфично производство на електрическа енергия - т.е. по преференциални цени се изкупува не цялото произведено количество електрическа енергия от възобновяеми източници, а само това, което съответства на нетното специфично производство съобразно установения от КЕВР размер. След отмяната на Решение СП-1 от 31.07.2015 г., в частта на т. 2.15, с Решение СП-3 от 06.03.2019 г. се установява размер на нетното специфично производство за група производители, към която принадлежат жалбоподателите, като видно от диспозитива на Решение СП-3 от 06.03.2019 г., на същото е придадено обратно действие - считано от 31.07.2015 г.

Предвид изложеното съдът приема жалбата за процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

С жалбата се иска отмяната на решението на КЕВР като незаконосъобразно, постановено при съществено нарушение на материалния закон, в нарушение по смисъла на чл. 177, ал.2 от АПК на влязло в сила решение на ВАС за отмяна на предходен акт със същия предметен обхват и липса на компетентност досежно придаване на обратно действие на административния акт. Поради така изложеното се изразява претенция обжалваното решение да бъде прогласено за нищожно. Според тезата на жалбоподателя чл. 177, ал. 2 АПК определя като нищожен административен акт, който е в противоречие с влязло в сила съдебно решение. В конкретния случай отмяната на Решение СП-1/31.07.2015 г. на КЕВР е настъпила с постановяването на окончателното Решение № 14955 от 04.12.2018 г. по адм. д. № 10758/2017 г. на ВАС, с което е потвърдено Решение № 4923 от 20.07.2017 г. на Административен съд София – град, постановено по адм. д. № 3249/2016 г. Административният орган е обвързан от силата на пресъдено нещо на горепосоченото решение, но на 06.03.2019 г. е постановил Решение № СП-3, с което изцяло преповтаря т. 2.15 от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., с който е установен размер на нетно специфично производство от 1 188 kW, без да съобрази мотивите на ВАС, с които е отменен предходния акт. Твърди се, че административният орган е допуснал абсолютно същите пороци в процедурата, каквито са били налице и при издаването на първоначалния му, отменен от съда акт, като също така е приел новото Решение № СП-3 от 06.03.2019 г. с обратна сила, от датата на влизане в сила на първоначалния, отменен вече от съда акт. Твърди се още, че процесният акт е и издаден при липса на компетентност на административния орган, защото липсва изрично законово оправомощаване на административния орган в лицето на КЕВР да приеме акт с обратно действие, предвид наличието на разпоредба, която изрично постановява законов срок за приемане на съответния

административен акт. Излагат се съображения, че решението не е издадено в изискуемата форма, съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, като не са посочени фактически основания, което води до неговата незаконосъобразност. Твърди се, че в решение СП-3/06.03.2019 г. липсва анализ и обосновка, въз основа на която КЕВР е достигнала до утвърдените параметри на елементите на нетното специфично производство, както и че Комисията не е представила доказателства за съществуването на финансов модел и същият никъде не се споменава в решението, с което е определена преференциалната цена, а именно Решение Ц-18 от 20.06.2011 г. Според жалбоподателя не са налице основания да се приеме, че данните, послужили за определяне на нетно специфично производство са събрани, изчислени и използвани в хода на административните производства по издаване на Решение Ц-18 от 20.06.2011 г. и Решение СП-3/06.03.2019 г. КЕВР не е определила размера на собствените нужди за конкретния производител, от което следва, че е определила нетното специфично производство при некоректно прилагане на формулата, заложена в закона. Излагат се доводи, че при определяне на Н. не е приложена правилно формулата за изчисляване на Н., която се състои от два елемента, както следва: средногодишното производство на електрическа енергия и собствените нужди на производителя. От КЕВР не е отчетен размера на собствените нужди (за конкретния производител).

В съдебно заседание жалбоподателите се представляват от адв. Д., която поддържа жалбата. Претендира разноски.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране чрез процесуалния представител юрк. Д. оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна и изразява искане да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на разноските за адвокат на жалбоподателя.

Заинтересованите страни Ч. Електро Б. АД, Е. Б. Електроснабдяване ЕАД, фонд „Сигурност на електроенергийната система“ не изпращат свои представители в съдебното заседание.

Заинтересованата страна Национална електрическа компания ЕАД, чрез юрк. М., оспорва жалбата, счита я за неоснователна и изразява искане да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Разпоредбата на чл.31, ал.5,т.1 от З. (изм. обн.,ДВ, бр. 56 от 24.07.2015 г., в сила от 24.07.2015 г.) определя, че обществения доставчик, съответно крайните снабдители изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена за количествата електрическа енергия до размера на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР. Съгласно §17 от ПЗР на Закона за енергетиката (ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г. - З.), в срок до 31 юли 2015 г. КЕВР приема решение, с което установява нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на комисията, приети до влизането в сила на този закон, като в този случай чл. 14 не се прилага.

С Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., на основание § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката

Комисията за енергийно и водно регулиране КЕВР е установила нетното специфично производство (Н.) на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизане в сила на ЗИД на ЗЕ.

Въз основа на жалба на А. С. О. в Административен съд София - град е образувано административно дело № 3249/2016 г., като с Решение № 4923/20.07.2017 г., постановено по същото дело, съдът е отменил Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР, в частта му по т. 2.15, с която е установено нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в т. 15 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, в размер на 1 188 kWh, при определена преференциална цена в размер на 485,60 лв./MWh, без ДДС, за електрически централи с фотоволтаични модули над 200 kW. Решението на АССГ е обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд (ВАС), въз основа на което е образувано адм. дело № 10757 по описа за 2017 г. С Решение № 14886 от 03.12.2018 г. на ВАС, Четвърто отделение е оставено в сила Решение № 4937 от 20.07.2017 г. на АССГ по адм. дело № 3247 от 2016 г. На основание чл.177 ал.1 от АПК решението на АССГ има действие по отношение на всички.

В мотивите на своето решение АССГ е установил, че оспореният акт - Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., в частта му по т. 2.15, е издаден от компетентен орган, както и е прието в съответствие с изискванията на чл. 13, ал. 7, във връзка с ал. 5 от Закона за енергетиката (ЗЕ). АССГ е приел, че решението е незаконосъобразно, поради неспазване на установената форма и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които представляват отменителни основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). В мотивите си АССГ посочва, че в акта липсват фактически основания, въз основа на които да може да се установи по какъв начин е определен размерът на Н. на електрическа енергия по т. 2.15 от решението. Според АССГ, логическият анализ и тълкуването на разпоредбите на чл. 31, ал. 5, т. 1 от З., § 17 от ЗИД на ЗЕ и § 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби (ДР) на З. сочат, че размерът на Н. на електрическа енергия следва да се установи от КЕВР въз основа на данните за средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, които са послужили за определяне на съответните преференциални цени съгласно решението на КЕВР след приспадане на собствените нужди. В тази връзка АССГ посочва, че нито в оспореното решение, нито в доклад от дирекция „Електроенергетика и Топлоенергетика“ и дирекция „Правна“, нито в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, по т. 15, се посочва какво е средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, както и в какъв размер са собствените нужди. АССГ е установил, че по делото липсват фактически данни и доказателства относно размера на Н. на електрическа енергия, въз основа на който са определени преференциалните цени съгласно Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, както и относно обстоятелството дали в Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. този размер е установен по начина, посочен в § 1, т. 29 от ДР на З.. Според АССГ, на практика Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. е изцяло лишено от обосновка за това как и по какъв начин, въз основа на кои конкретни данни е установен с него размерът на Н. по т. 2.15, каквито мотиви

липсват и в доклада и не могат да се изведат и от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР. В него е посочена средногодишната продължителност на работа на централата - 1250 часа при годишна ангажираност - 14,27%. В тази връзка в решението на АССГ се сочи, че дори и да се приеме, че Комисията не провежда разлика между понятията „средногодишна производителност на работа“ и „средногодишна продължителност на работа“ на фотоволтаичните електрически централи (ФТЕЦ) и че двете понятия са идентични, поради което именно данните за средногодишната продължителност на работа на централите, посочени в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, са послужили за установяване на конкретния размер на Н. в процесното решение, остава напълно неясно дали и как са определени собствените нужди на електрическа енергия, които би следвало да се приспадат от средногодишното производство на електрическа енергия, съгласно формулата по § 1, т. 29 от ДР на З.. АССГ е установил, че собствените нужди не са отразени като стойност, число и размер в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. и в Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., като не е посочена методика за определянето им, като данни за размера и начина, по който са изчислени собствените нужди на ФТЕЦ не могат да се извлекат и от другите документи по преписката. Съдът не е кредитирал като доказателство в тази насока представената справка № 1 към Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. - извлечение от финансов модел, тъй като няма данни от кого, по какъв повод и кога е изготвен самият финансов модел. АССГ посочва, че Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. и Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. не реферират и не се позовават на такъв финансов модел, както и че няма данни и доказателства, че финансовият модел съставлява част от административната преписка по издаване на решение СП-1/31.07.2015 г., а и на решението за определяне на преференциални цени. В допълнение, съдът сочи, че няма доказателства, че съществува такъв финансов модел като документ и че същият е послужил при издаването на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., съответно на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР. АССГ е направил извод, че не са налице основания да се приеме, че данните в представената справка - извлечение от финансов модел, съдържащи стойности на електрическата енергия за собствени нужди в MWh и като процент, са събрани, изчислени и използвани в хода на административните производства по издаването на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. или на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., поради което и те не могат да заместят липсата на фактически основания в оспорения акт и да се считат за мотиви, съдържащи се в друг документ, изходящ от административния орган.

С оглед липсата на доказателства за размера на собствените нужди на електрическа енергия, въз основа на който КЕВР е определила преференциалната цена и как същият е установен, според АССГ е невъзможно да се установи по какъв начин в оспореното решение КЕВР е достигнала до посочения размер на Н. в т. 2.15 от Решение № СП - 1 от 31.07.2015 г. Съдът е преценил, че не може да бъде извършена проверка за спазване на изискванията на закона относно начина на определяне на Н., съобразно формулата, предвидена § 1, т. 29 от ДР на З..

На следващо място в решението на АССГ е посочено, че установеният от

КЕВР размер на Н. по т. 2.15 от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. се различава от предложения в доклада от дирекция „Електроенергетика и Топлоенергетика“ и дирекция „Правна“ В тази връзка АССГ е заключил, че не е спазено нормативното изискване на чл. 36, ал. 4 от Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация, според който, когато Комисията приеме решение, различно от предложения проект, мотивите към него се изготвят в 3-дневен срок от провеждане на заседанието. В протокола от заседанието, на което е прието процесното решение, също не се съдържат данни, които да обосновават необходимостта от установяване на друг, различен от предложения в доклада размер на Н. по т. 2.15, както и начина, по който Комисията го е определила. АССГ е отчет обстоятелството, че приетият с Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., по т. 2.15 размер на Н. е по-висок от предложения и в този смисъл се явява по-благоприятен за лицата, тъй като води до по-високо количество на изкупуваната по преференциални цени електрическа енергия, но това според съда не изключва приложимостта на чл. 36, ал. 4 от цитирания правилник, нито може да отмени общото изискване за излагане на фактите, обстоятелствата и съображенията, мотивирали административния орган да вземе решение с такова съдържание.

Въз основа на всичко изложено АССГ е приел, че Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. в оспорената му част по т. 2.15, е немотивирано, което представлява неспазване изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като ограничава правото на защита на засегнатите от него лица и пречатства съдебния контрол върху неговата материална законосъобразност. Това според съда налага отмяна на решението в оспорената част поради наличието на отменителните основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК.

Решение № 4923 от 20.07.2017 г. на АССГ е потвърдено с Решение № 14955 от 04.12.2018 г. на ВАС, Четвърто отделение, с което ВАС е възприел изцяло мотивите в първоинстанционното решение. ВАС посочва също, че не е ясно как и по какъв начин е било установено по размер нетното специфично производство предвид факта, че то се определя по два елемента: средногодишното производство на електрическа енергия и след приспадане на собствените нужди. В тази връзка ВАС е направил извод, че първият елемент е определен с ценовото решение на КЕВР, но няма конкретни данни за начина на определяне на собствените нужди на отделните производители на енергия от възобновяеми източници, в частност за конкретния жалбоподател. Според ВАС, Н. следва да бъде изчислено индивидуално за всеки производител според специфичните му нужди.

Предвид отменителното съдебно решение, с което АССГ не е решил въпроса по същество, КЕВР е приела, че следва да се произнесе с ново решение за установяване на стойностите на Н. вместо отменената т. 2.15 от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., съгласно § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), като съобрази мотивите на съда. Обосновано е, че това налага анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР, във връзка с фактите и обстоятелствата при приемане на относимото Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., в това число ценообразуващите елементи на преференциалната цена.

Изменението на разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1 от З. (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г., в сила от 24.07.2015 г.), създава задължение за обществения доставчик, съответно за крайните снабдители, да изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници (ВИ) по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на Н. на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР. Легална дефиниция на понятието „нетно специфично производство на електрическа енергия“ се съдържа в § 1, т. 29 от ДР на З. - средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди. До посочените изменения на З. с оглед на това, че задължението за изкупуване на електрическата енергия от възобновяеми източници не е било поставено в зависимост от Н. на електрическа енергия, размерът на същото не е бил изрично посочван от КЕВР в диспозитивите на съответните решения за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произвеждана от ВИ. С § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.) е предвидено Комисията, в срок до 31.07.2015 г., в съответствие със З. да приеме решение, с което да установи нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизане в сила на този закон - 24.07.2015 г. В тази връзка е постановено и Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., с което по т. 2.15 е установено Н. на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени по т. 15 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР при определената цена 485,60 лв./MWh, без ДДС, за електрически централи с фотоволтаични модули над 200 kWp, в размер на 1 188 kWh. КЕВР приема, че след отмяната на т. 2.15. от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., за КЕВР отново възниква задължение за установяване на стойностите на Н.. Предвид дефиницията на Н. в § 1, т. 29 от ДР на З., решението за установяване на Н. има единствено констативен характер, тъй като с него се констатират стойности, заложен в предходни ценови решения на Комисията относно количеството електрическа енергия за група производители на електрическа енергия от ВИ. С решението не се определят нови стойности на Н. към момента на приемането му, а се установяват използваните през годините при определяне на цените на електрическата енергия стойности на производителността на съответната група централи и чистото количество за продажба на произведената от съответната група производители електрическа енергия от ВИ. С решението за установяване на Н. се установяват факти и обстоятелства, касаещи отношения, възникнали преди датата на издаване на акта, които продължават да съществуват, с оглед сключените между крайните снабдители или обществения доставчик и производителите на енергия от ВИ дългосрочни договори за изкупуване на електрическа енергия от ВИ и факта, че цената, по която тази енергия се изкупува, не се променя за срока на договора (арг. от чл. 32, ал. 3 от З.). Решението, с което КЕВР установява Н. за групата производители на електрическа енергия от ВИ, се постановява еднократно и е валидно за целия период на действие на договорите, сключени между производителите на

енергия от ВИ и съответните енергийни дружества. Решението за установяване на Н. касае определената по т. 15 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР цена, т.е. препраща към ценовото решение, в което е определена преференциалната цена на групата производители - електрически централи с фотоволтаични модули над 30 kWp до 200 kWp, и няма самостоятелно значение извън посоченото ценово решение. Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР е окончателен административен акт, с който завършва производството по определяне на преференциални цени и съдържа правните и фактическите основания за определяне на преференциалните цени, включително посочване на определените от Комисията стойности на ценообразуващите елементи на цените за различните групи производители, посочени в решението. С Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. по т. 15 КЕВР е определила преференциална цена за електрически централи с фотоволтаични модули над 200 kWp в размер на 485,60 лв./MWh, без ДДС. Цената е формирана въз основа на конкретни ценообразуващи елементи, посочени в същото решение.

Съгласно дефиницията по § 1, т. 29 от ДР на З., КЕВР следва да установи Н. въз основа на средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, съгласно съответното решение за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди. В действащия З. към момента на приемане на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., а и към настоящия момент, липсва законова дефиниция на понятието „средногодишно производство на електрическа енергия“. По отношение на понятията средногодишна производителност и средногодишна продължителност на работа, е от значение, че изменението на разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1 от З. (обн. ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) е създадо задължение за обществения доставчик, съответно за крайните снабдители, да изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на определената средногодишна продължителност на работа, съгласно решението на КЕВР за определяне на цена на конкретната група производители, но законодателят не е въвел легална дефиниция на понятието „средногодишна продължителност на работа“. До влизането в сила на посочените изменения на З., в диспозитива на решенията на Комисията за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произвеждана от ВИ, не е посочвана средногодишната продължителност на работа на инсталацията, за която се отнася съответната преференциална цена, като тя фигурира единствено като елемент при изчисляването на цената. С оглед разпоредбите на чл. 32, ал. 2 от З., чл. 19а, ал. 1, т. 4, съответно чл. 19б, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ, отм.), при определянето на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, се взема предвид производителността на инсталацията според вида на технологията и използваните ресурси, съответно наличния ресурс на първичния енергиен източник. Поради това, при определянето на преференциалните цени, в своите решения КЕВР е отчитала като елемент средногодишната продължителност на работа при номинално натоварване на

инсталацията на съответните групи производители във връзка с останалите нормативно установени елементи на ценообразуването. Определянето на елемента средногодишна производителност на работа е във връзка с техническите и икономическите параметри, които оказват влияние при формирането на преференциалните цени на електрическата енергия. Така, при изчисляването на всички преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, регулаторната практика на Комисията през годините е била да отчита наличния ресурс на първичния енергиен източник и съответно специфичното производство на електрическа енергия от 1 kW мощност на обекта, което обуславя определянето на средногодишната продължителност на работа в решенията за преференциални цени на електрическата енергия от ВИ въз основа на данни за пълните ефективни часове на работа на инсталацията, т.е. часовете на работа при съответната гарантирана мощност на инсталацията за отделните години на експлоатация. Количествата нетна енергия представляват произведение на средногодишната продължителност на работа и мощността на отделната централа, която е равна на номиналната през първата година и намаляваща през следващите години. Изложените по-горе аргументи се съдържат в становище относно регулаторната практика при определяне на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, прието от КЕВР с решение по Протокол № 82 от 11.05.2015 г., т. 9, видно от което в решенията на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, размерът на средногодишната продължителност на работа е определен като пълни ефективни часове (часове на работа при номинална мощност). Критериите, които се отчитат при определяне на преференциалните цени и ценообразуващите елементи са посочени в чл. 32, ал. 2 от З.: видът на възобновяемия източник, видовете технологии, инсталираната мощност на обекта, мястото и начинът на монтиране на съоръженията, както и: инвестиционните разходи; нормата на възвращаемост; структурата на капитала и на инвестицията; производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси; разходите, свързани с по-висока степен на опазване на околната среда; разходите за суровини за производство на енергия; разходите за горива за транспорта; разходите за труд и работна заплата; други експлоатационни разходи. Всички конкретни източници на информация за определяне на стойности за ценообразуващи елементи при определяне на преференциалните цени за продажба на електрическа енергия, произведена от ФТЕЦ, включително средногодишна продължителност на работа на централите, са посочени в мотивите на ценовото решение. В тази връзка, по отношение на елемента „средногодишна продължителност на работа“ на ФТЕЦ, в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на Комисията е посочено, че при определяне на годишната производителност на работа на централите са използвани данни от Българската академия на науките (Б.), както и отчетените средно- ефективни стойността за работа на централите в региона. В т. III. Определяне на цената на електрическата енергия произведена от ФТЕЦ от мотивната част на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. подробно са посочени ценообразуващите елементи, формиращи

преференциалните цени на тези централи, групирани съобразно предвидените законови критерии. Полезният техникоикономически живот на активите е определен на 20 години. В решението е посочено, че средно годишната продължителност на работа на централата е 1 250 часа годишна ангажираност - 14.27 %, т.е. 1250 часа/8760 часа годишно. Поради това, средногодишното брутно производство на електрическа енергия от 1 kWp инсталирана мощност е 1250 kWh. Стойностите на средната годишна продължителност на работа на централите при този вид технология и първичен енергиен ресурс са възприети от анализите, направени на работещите фотоволтаични електрически централи, както и информация и анализи, направени от Б. за средната годишна продължителност на работа. Тези стойности са определени като резултат от произведената електрическа енергия в годишен план, разделена на инсталираната мощност на ФТЕЦ. При формирането на преференциалните цени по Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. е отчетена производствената мощност и характеристиките на централите. Нормативно регламентирано задължение е да бъде взета предвид и номиналната мощност на инсталацията, която да бъде отчетена при ценообразуването (арг. от чл. 19а, т. 4 от НР1ДЕЕ, отм.). С оглед изложеното, в решението се посочва, че при определянето на цените с Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., КЕВР е отчела като основен елемент нетното специфично производство на електрическа енергия на съответните групи производители, без понятието Н. да е било легално дефинирано.

В оспореното решение на Комисията се пояснява, че действащите към момента на приемане на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. разпоредби на чл. 32, ал. 2 от З., във връзка с НРЦЕЕ (отм.), не са регламентирали изискване за отделно, самостоятелно посочване в ценовото решение на количеството електрическа енергия за собствени нужди, извън нормативно регламентираните ценообразуващи елементи, какъвто е и производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси. Количеството енергия за собствени нужди представлява част от средногодишното произведено количество електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, поради което по същността си е заложено и се съдържа в него, респективно е взето предвид в ценообразуващите елементи на цената и съответно е отразено в определената преференциална цена.

В изпълнение на законовите си правомощия КЕВР определя преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ по групи производители съобразно съответните нормативноустановени критерии, но не определя индивидуално приложима цена за конкретен производител. Размерът на собствените нужди като част от средногодишното производство на електрическа енергия, не отчита индивидуалните собствени нужди на отделни производители на електрическа енергия от ВИ, които попадат в съответната група и спрямо които се прилага определената за тази група преференциална цена. По този начин се гарантира и равнопоставеност между производителите от съответна група по съответното ценово решение на КЕВР за определяне на преференциални цени. В действащото законодателство към приемане на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., а и към момента, липсва изискване, определена методика или начин за определяне на стойността на собствените

нужди, залегнали в решения на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия от ВИ. Според административният орган, при тази нормативна уредба въпросът е от преценката и в рамките на оперативната самостоятелност на Комисията при отчитане вида на възобновяемия източник, вида технология, производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси и други според чл. 32, ал. 2 от З..

Според § 1, т. 6 от ДР на З., енергия за собствени нужди е количеството енергия, потребявана при работата на съоръженията и инсталациите, чрез които се осъществява производството на енергия от ВИ. Следователно всеки обект за производство на електрическа енергия от ВИ, има собствени нужди, които са част от производствения процес на електрическа енергия. Енергията за собствени нужди, която се потребява при работата на съоръженията и е необходима за тяхната работа, не следва да се закупува от крайните снабдителни и обществените доставчици, а да се произвежда при работен режим на тези съоръжения и инсталации, т.е. производителите използват за хранене на съоръженията и инсталациите на централите си произведената от тях електрическа енергия. Енергията за собствени нужди за съответната група централи представлява количествата енергия за покриване на технологичните нужди за централите и е заложена като % (процент) от брутното производство на електрическа енергия от различните видове централи - фотоволтаични, вятърни, водноелектрически и от биомаса. Процентът собствени нужди е приложим спрямо съответната група производители и се определя въз основа на данните, които КЕВР събира служебно във връзка с изчисляване на инвестиционните и експлоатационни разходи на централите съобразно вида на технологията и нейните специфични технически показатели, при определяне на преференциалните цени през годините. Единият от компонентите на Н. - средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, се съдържа в съответните решения на КЕВР за определяне на преференциални цени, а другият компонент - енергията за собствени нужди, представлява част от това производство, поради което Комисията приема, че по същността си се съдържа в него и данни за този компонент също се извличат от ценовите решения и съответните ценообразуващи елементи на определената преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия от ВИ, по групи производители.

Собствените нужди на групата производители на електрическа енергия по т. 15 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. са заложили при определяне на преференциалната цена за тази група производители като 5 % от средногодишното количество произвеждана електрическа енергия от тези централи, която КЕВР е преценила, че е необходима при работата на този вид централи за хранене на съоръженията и инсталациите им. Собствените нужди са част от количествата електрическа енергия, произведена при посочената в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. средногодишна продължителност на работа, съответно производителност на този вид централи. Този размер на собствените нужди е в съответствие с предвидената в ценовото решение за ФТЕЦ 14,27% годишна ангажираност на работа и специфичните особености по отношение на режима на работа и

часовата натовареност през годината за такъв тип централи, предвид основния фактор в сектора - характер на природния ресурс. Специфичният климат и климатични особености в Б. през годината формират рамката по отношение на работата на ФТЕЦ в Б., с която всеки инвеститор е запознат при инвестиране и изграждане на съоръжения от такъв тип. В същото време нивото на собствените нужди на групата централи в конкретния случай се определя за определена мощност 1 MW в рамките на групата фотоволтаични електрически централи с инсталирана мощност над 200 kWp. Определените 5% собствени нужди от годишното производство 1250 MWh, или 62,50 MWh е технически параметър, пряко свързан с определената цена и представлява референтна стойност за конкретните инсталации.

Пояснява се, че преференциалната цена в размер на 485,60 лв./MWh е формирана като резултат от размер на необходими годишни приходи в размер на 5 460,09 хил. лв., разделени на дисконтираното нетно количество електрическа енергия за целия период на задължително изкупуване в размер на 11 244,08 MWh, изчислени при дисконтов фактор равен на нормата на възвръщаемост (НВ) $i = 9,00\%$.

При прилагане на начина за установяване на Н. по § 1, т. 29 от ДР на З., Н. на фотоволтаични електрически централи с инсталирана мощност над 200 kWp, по т. 15 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР - 485,60 лв./MWh, се изчислява, както следва: 1 MWp - инсталирана мощност на фотоволтаична централа, намираща се в диапазона над 200 kWp; 1 250 часа - продължителност от време на номинална работа на инсталацията; $14,27\% = 1\ 250\ \text{часа} / 8\ 760\ \text{часа}$ - коефициент на ангажираност; $1250\ \text{MWh} = 1 * 8\ 760 * 14,27\%$ - брутно произведена електрическа енергия за година; - 5% - електрическа енергия за собствени нужди за година; $62,50\ \text{MWh} = 1250\ \text{MWh} * 5\%$ - електрическа енергия за собствени нужди за година; $118,75\ \text{MWh} = 125\ \text{MWh} - 6,25\ \text{MWh}$ - нетна електрическа енергия за година ; $1187,50\ \text{kWh} = 1187,50\ \text{MWh} / 0,1\ \text{MWp}$ - нетно специфично производство.

На основание на изложеното и след преглед на ценообразуващите елементи, въз основа на които е определена преференциалната цена за електрически централи с фотоволтаични модули над 200 kWp по т. 15 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР - 485,60 лв./MWh, без ДДС, КЕВР установява нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1 188 kWh (1 187,50 kWh), при средногодишна производителност на работа 1 250 kWh при номинална мощност и след приспадане на собствени нужди на размер на 5,0% или 62,5 kWh. Преференциалната цена от 485,60 лв./MWh, без ДДС е определена за инсталирана мощност 1 MWp при средногодишна продължителност на работа в размер 1 250 часа, годишна ангажираност 14,27%, при размер собствени нужди - 5% или 6,25 MWh от брутното годишно производство от 125 MWh.

Установеното нетно специфично количество електрическа енергия, т.е. нетното специфично производство за инсталирана мощност 1 MWp в размер на 1 188 kWh, е взето предвид при определяне на преференциалната цена по т. 15 на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., която покрива разходите за изграждането и оперирането на централите с тази технология и осигурява заложената в решението възвръщаемост.

КЕВР е провела административното производство, започнало с доклад от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ и дирекция „Правна“ в КЕВР, вх. № Е - Дк-138/22.02.2019 г. В доклада се предлага на Комисията да приеме решение за установяване на нетно специфично производство на електрическа енергия 1 188 kWh, въз основа на което са определени преференциалните цени в Решение № Ц-18 от 28.06.2012г. на КЕВР по т.15 - за електрически централи с фотоволтаични модули над 200 kWp.

На 06.03.2019 г. е проведено закрито заседание на КЕВР в състав „Енергетика“, на което е прието процесното Решение № СП-3, с което се установява, считано от 31.07.2015 г. нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1188 kWh, въз основа на което е определена преференциалната цена 485,60 лв/MWh в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, по т. 15 за електрически централи с фотоволтаични модули над 200 kWp.

Според приложеното по делото извлечение от протокола от заседанието, решението е взето с девет гласа „за“ от присъствалите девет членове на Комисията, от които четирима със стаж в енергетиката.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Съгласно чл.168, ал.1 от АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган. С § 17 от ПЗР на З. (обн. ДВ, бр.56/2015 г.) изрично е възложено на КЕВР да приеме решение, с което да установи нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на комисията, приети до влизането в сила на този закон. Компетентността за издаване на акта произтича пряко от законова правна норма.

В мотивите на Решение № 4923 от 20.07.2017 г. по адм. дело № 3249 от 2016 г. на АССГ, оставено в сила с Решение № 14955 от 04.12.2018 г. по адм. дело № 10758 по описа за 2017 г. на ВАС, Четвърто отделение, съдът е установил, че оспореният акт - Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., в частта му по т. 2.15, е издаден от компетентен орган. Предвид разпоредбата на § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ на КЕВР изрично е възложено да приеме решение, с което да установи Н. на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на Комисията, приети до влизането в сила на този закон. Следователно, компетентността на КЕВР за издаване на акта произтича пряко от законова правна норма, а именно от § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, съгласно който Комисията, в срок до 31 юли 2015 г., в съответствие със З. приема решение, с което установява нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на Комисията, приети до влизането в сила на този закон. Законодателят е задължил КЕВР да се произнесе с акт, като изрично е указал от коя дата следва да се установи Н..

В конкретния случай КЕВР е издала Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., с което

по т. 2.15. е установено Н. на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в т. 15 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, в размер на 1 188 kWh. Със съдебното решение АССГ е приел, че съдът не е компетентен по въпроса за установяване на Н. и не е решил делото по същество, т.е. приел е, че въпросът е предоставен на преценката на административния орган КЕВР. В Решение № 4923 от 20.07.2017 г. на АССГ липсва изричен диспозитив, че преписката се изпраща на КЕВР за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, но това не означава, че по същество не е налице хипотезата на чл. 173, ал. 2 от АПК и преписката не е върната на Комисията за ново произнасяне с нов индивидуален административен акт вместо отменения. Определянето с нарочен акт на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизането в сила на ЗИД на ЗЕ, е в изричната компетентност на КЕВР и съдът не би могъл със своето решение да определи Н., което означава, че не би могъл да разреши въпроса по същество, защото е извън неговата компетентност. Следователно приложимата разпоредба е тази на чл. 173, ал.2 от АПК, съгласно която, когато въпросът е предоставен на преценка на административния орган и естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Създаденото задължение с разпоредбата на параграф 17 от ЗИД на ЗЕ, в сила от 24.07.2015 г., за КЕВР не е отпаднало. Нормата не въвежда преклузивен срок за изпълнение на това задължение, тъй като неспазването му не е скрепено с последици. Липсва и изрична регламентация, че след изтичането на този срок компетентността на КЕВР да определи Н. отпада. Срокът е инструктивен и единствено в правомощията на КЕВР е да определи и установи, считано от 31.07.2015 г. нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизането в сила на ЗИД на ЗЕ. Ако съдът бе приел, че КЕВР няма правомощие да се произнесе с нов административен акт по същество, за съда щеше да възникне законовото задължение да изпрати преписката по компетентност на съответния друг административен орган за произнасяне и установяване на Н.. Алтернативно, ако съдът бе приел, че КЕВР няма правомощие да се произнесе с нов административен акт по същество, тъй като срокът по § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ до 31.07.2015 г. е изтекъл, съдът сам би решил въпроса по същество и установил съответния размер на Н., който да се прилага по дългосрочните договори за изкупуване на електрическа енергия от ВИ. Да се отрече законовата компетентност на КЕВР да се произнесе с нов административен акт, вместо отмененото Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. по т. 2.15., който има действие, считано от 31.07.2015 г., означава наличие на празнота и невъзможност за прилагане на законовата разпоредба на чл. 31, ал. 5, т. 1 от З. (изм., бр. 56 от 2015 г., в сила от 24.07.2015 г.), съгласно която общественият доставчик, съответно крайните снабдителите изкупуват

произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена за количествата електрическа енергия до размера на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР. От датата на влизане в сила на ЗИД на ЗЕ на 24.07.2015 г., съгласно чл. 31, ал. 5, т. 1 от З., за обществения доставчик и крайните снабдители е възникнало задължение да изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена само до размера на Н. на електрическа енергия, който следва да се установи от КЕВР до 31.07.2015 г. В случай че се приеме, че КЕВР няма законово правомощие да постанови решение за установяване на Н. с действие, считано от 31.07.2015 г., се достига до противоположния резултат, че в периода до постановяване на нов административен акт вместо отменения ще е налице невъзможност за изпълнение на законовата норма, т.е. цялостно неизпълнение на чл. 31, ал. 5, т. 1 от З..

При изложените съображения съдът приема за неоснователни доводите на жалбоподателя за нищожност на процесното решение.

Съгласно чл.13, ал.1 от ЗЕ КЕВР заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав. В конкретния случай процесното решение е прието съобразно чл.13, ал.7 вр. ал. 5 от ЗЕ на закрито заседание на КЕВР в състав „Енергетика“, при наличие на изискуемия кворум - присъствали са 9 от общо 9-те членове на Комисията, с пълно мнозинство на гласовете, 4 от които на членове със стаж в енергетиката. Съставен е протокол с отразени в него начин на гласуване и брой гласове.

Производството по приемане на Решение № СП-3 от 06.03.2015 г. е започнало във връзка с необходимостта от изпълнение на съдебното решение за отмяна на т. 2.15. от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., и то пряко по силата на § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (бр. 56 от 24.07.2015 г.), т.е. не е постановено по заявления на енергийни предприятия, като в този случай, съгласно изречение второ от § 17 от ПЗР на З., при приемане на решението от Комисията не се прилага чл. 14 от Закона за енергетиката, т.е. не се провежда обществено обсъждане.

Съгласно параграф 1, т. 29 от ДР на З. „Нетно специфично производство на електрическа енергия“ е средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди. Съгласно параграф 1, т. 6 от ДР на З. „Енергия за собствени нужди“ е количеството енергия, консумирана при работата на съоръженията и инсталациите, чрез които се осъществява производството на енергия от възобновяеми източници.

С § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.) е предвидено Комисията, в срок до 31.07.2015 г., в съответствие със З. да приеме решение, с което да установи нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизане в сила на този закон 24.07.2015 г. При съобразяване на посочената правна уредба, както и решение № 4923 от 20.07.2017 г. по адм. дело № 3249/ 2016 г. на

Административен съд София - град, оставено в сила с решение № 14955 от 04.12.2018 г. по адм. дело № 10758/2017 г. на Върховния административен съд, Четвърто отделение, с което е отменено Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР, в частта му по т. 2.15, КЕВР е провела процедура за приемане на решение за определяне Н..

Безспорно е, че с Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. по т. 15 от ДКЕВР е определена преференциална цена за електрически централи с фотоволтаични модули над 200 kWp в размер на 485,60 лв/MWh, без ДДС при съобразяване на относимите ценообразуващи елементи, което решение е влязло в сила. При приемане на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., а и към настоящия момент липсва законова дефиниция на понятието „средногодишно производство на електрическа енергия“, а като ценообразуващ елемент се е ползвало понятието „средногодишна продължителност на работа“ в съответствие с чл. 31, ал. 5, т. 1 от З. (в ред. обн. ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) и с който е създадено задължение за обществения доставчик, съответно за крайните снабдители, да изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на определената средногодишна продължителност на работа, съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциална цена на конкретната група производители и в съответствие с чл. 32, ал. 2 от З., чл. 19а, ал. 1, т. 4, съответно чл. 196, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ, отм.), като при определянето се взема предвид производителността на инсталацията според вида на технологията и използваните ресурси, съответно наличния ресурс на първичния енергиен източник и др.

КЕВР при определянето на средногодишната продължителност на работа в решенията за преференциални цени на електрическата енергия от ВИ е съобразила наличния ресурс на първичния енергиен източник и съответното специфичното производство на електрическа енергия от 1 kW мощност на обекта, както и данните за пълните ефективни часове на работа на инсталацията, т.е. часовете на работа при съответната гарантирана мощност на инсталацията за отделните години на експлоатация. Комисията е определила количествата нетна енергия за отделните група производители, като произведение на средногодишната продължителност на работа и мощността на отделната централа, която е равна на номиналната през първата година и намаляваща през следващите години. По този начин в решенията за определяне на преференциални цени, вкл. Решение №Ц-18 от 20.06.2011 г., размерът на средногодишната продължителност на работа е определен като пълни ефективни часове (часове на работа при номинална мощност). По този начин „средногодишна продължителност на работа“ на ФТЕЦ в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. са използвани данни от Българската академия на науките (Б.), както и отчетените средно-ефективни стойности за работа на централите в региона и определена на 1 250 часа годишна ангажираност 14.27 %, т.е 1250 часа/8760 часа годишно. Въз основа на тези данни средногодишното брутно производство на електрическа енергия от 1 kWp инсталирана мощност е определена на 1250 kWh, която е заложена във влязлото в сила Решение №Ц-18 от 20.06.2011 г., т.15. При определянето й

КЕВР е съобразила вида технология и първичен енергиен ресурс, анализите направени на работещите фотоволтаични електрически централи, както и информация и анализи, направени от Б. за средната годишна продължителност на работа, както и резултатите от произведената електрическа енергия в годишен план, разделена на инсталираната мощност на ФТЕЦ.

Видно от изложените от КЕВР мотиви този подход е следван и при постановяване на Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г. и Решение № Ц-28 от 29.08.2012 г., с които е определена средна годишната производителност на работа на ФТЕЦ, изчислена на основата на осреднени стойности за страната. Отчетено е годишното брутно производство за групата централи, изчислено при отчитане на средната инсталирана мощност и коефициента на ангажираност на централата, а размерът на пълните ефективни работни часове за година на работа на централата със съответната технология се посочват от производителя на съответната технология или са взети от официални източници и отразяващи международния опит, както и придобития и изграден опит в страната.

Въз основа на изложеното следва да се приеме, че определянето на първия елемент от „нетно специфично производство“, а именно – „средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени“, е обосновано и законосъобразно направено от КЕВР. Следва да се отбележи в тази връзка, че с решение № 4923 от 20.07.2017 г. по адм. дело № 3249/ 2016 г. на Административен съд София – град и решение № 14955 от 04.12.2018 г. по адм. дело № 10758/2017 г. на Върховния административен съд, Четвърто отделение, е изрично посочено, че „Първият елемент е определен с първото решение на КЕВР“, като се има предвид средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност.

Нормативната уредба не изисква определянето на индивидуален размер на специфичните нужди на всеки отделен производител на ел. енергия от ВИ.

В законовата регламентация при определяне на Н. не се съдържат подобни изисквания. Подобен подход на определяне на собствените нужди не съответства на § 1, т. 29 от ДР на З. и §1, т.6 от ДР на З. , която определя „Енергия за собствени нужди“ като количеството енергия, потребявана при работата на съоръженията и инсталациите, чрез които се осъществява производството на енергия от възобновяеми източници.

КЕВР определя преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ по групи производители съобразно съответните нормативно установени критерии, като не определя индивидуална цена за конкретен производител и не определя индивидуален размер на собствени нужди за отделен производител за неговия индивидуален производствен процес, а за съответната група производители, като по този начин се гарантира спазването на принципите на равнопоставеност и баланс на интересите на всички страни (чл.23 и чл.24 от ЗЕ). В конкретния случай при определяне на нетно специфично производство по правилата на § 1, т. 29 от ДР на З. и §1, т.6 от ДР на З., КЕВР при определяне на размера на собствените нужди от произведената електрическа енергия от конкретната

група производител от ВИ е отчела вида на възобновяемия източник, вида технология, производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси и други, съобразени с начина при определяне на преференциални цени по чл. 32, ал. 2 от З. и при липса на конкретна нормативна методика за определяне на енергията за собствени нужди по §1, т.6 от ДР на З. и съставляваща онова количеството енергия, консумирана при работата на съоръженията и инсталациите, чрез които се осъществява производството на енергия от възобновяеми източници. Енергията за собствени нужди за съответната група централи представлява количествата енергия за покриване на технологичните нужди за централите и е заложена като % (процент) от брутното производство на електрическа енергия от различните видове централи - фотоволтаични, вятърни, водноелектрически и от биомаса. Именно предвид вида на централите КЕВР правилно е диференцирала процента на собствените нужди според вида на произведената енергия за съответната група производители и се определя въз основа на данните, които КЕВР събира служебно във връзка с изчисляване на инвестиционните и експлоатационни разходи на централите съобразно вида на технологията и нейните специфични технически показатели, при определяне на преференциалните цени през годините. В мотивите си КЕВР е обосновала и мотивирала собствените нужди на групата производители на електрическа енергия по т. 15 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. при определяне на преференциалната цена за тази група производители като 5 % от средногодишното количество произвеждана електрическа енергия от тези централи и които е преценила, че представляват необходимата при работата на този вид централи необходима енергия за хранене на съоръженията и инсталациите им. Безспорно собствените нужди са част от количествата електрическа енергия произведена от съответната група производител при средногодишна продължителност на работа (респ. производителност) определена с ценовото решение за съответно този вид централи и за която производителност е налице влязъл в сила административен акт. В случая размерът на собствените нужди е в съответствие с предвидената в ценовото решение за ФТЕЦ 14,27% годишна ангажираност на работа и специфичните особености по отношение на режима на работа и часовата натовареност през годината за такъв тип централи, съобразена с основния фактор в сектора - характер на природния ресурс, специфичният климат и климатични особености на работата на ФТЕЦ в Б. за групата централи с определена мощност 1 MW с инсталирана мощност над 200 KWp. По този начин КЕВР обосновано и мотивирано е определила размера на собствените нужди - 5% от средното годишно брутно производство 1 250 MWh, или 62,50 MWh, който размер е обвързан с определената цена и представлява референтна стойност за конкретните вид ВИ инсталации. В допълнение на това КЕВР е представила в табличен вид техническите и икономическите параметри при определянето на цената на електрическата енергия за процесната група централи, както и е обосновала установяването на нетното специфично производство въз основа на параметрите за първата година от периода на изкупуване и отразява нетната електрическа енергия в размер на 1187,50 MWh след приспаднати собствени нужди в размер на 5%

или 62,50 MWh, без отчитане деградацията на соларните панели през годините. По този начин КЕВР обосновава е определила Н. в размер на 1 188 kWh за електрически централи с фотоволтаични модули над 200 kWp, който размер е взет предвид при определяне на преференциалната цена по т. 15 на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., която покрива разходите за изграждането и оперирането на централите с конкретния вид технология и осигурява заложената в решението възвръщаемост.

Предвид на изложените обстоятелства и правни изводи настоящият съдебен състав приема за неоснователна жалбата на Г. Е. 2010 Е., Б. 2009 Е., С. Р. Е. и Д. С. ЕАД, срещу решение № СП-3/06.03.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което, считано от 31.07.2015 г. се установява нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1188 kWh, въз основа на което е определена преференциалната цена 485.60 лв/MWh в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, по т.15 за електрически централи с фотоволтаични модули над 200 kWp.

С оглед изхода на спора на ответника и на заинтересованата страна Национална електрическа компания ЕАД, които са надлежно представлявани в съдебно заседание, се дължи присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът на основание чл.78, ал.8 ГПК вр. с чл.144 АПК определя на 200 /двеста/ лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК Административен съд София - град, 16 състав, III – то отделение

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от Г. Е. 2010 Е., ЕИК[ЕИК], Б. 2009 Е., ЕИК[ЕИК], С. Р. Е., ЕИК[ЕИК], Д. С. ЕАД, ЕИК[ЕИК], срещу решение № СП-3/06.03.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което, считано от 31.07.2015 г. се установява нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1188 kWh, въз основа на което е определена преференциалната цена 485.60 лв/MWh в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, по т.15 за електрически централи с фотоволтаични модули над 200 kWp.

ОСЪЖДА Г. Е. 2010 Е., ЕИК[ЕИК], Б. 2009 Е., ЕИК[ЕИК], С. Р. Е., ЕИК[ЕИК], Д. С. ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплатят на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лева.

ОСЪЖДА Г. Е. 2010 Е., ЕИК[ЕИК], Б. 2009 Е., ЕИК[ЕИК], С. Р. Е., ЕИК[ЕИК], Д. С. ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплатят на Национална електрическа компания ЕАД юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: